

CÔ I !

Lng Văn Nh t

C u h c sinh - niên khoá 2006-2009,

Sinh viên CĐQTKD TPHCM

Gi đây tôi là m t sinh viên c a tr ng Cao Đ ng Thành ph H Chí Minh, m t thành ph cách quê tôi khá xa. Tôi đã h c ở đây đã g n m t năm nh ng v n ch a m t l n nào v quê. ở đây tôi đ c ti p xúc v i môi tr ng h c t p hoàn toàn m i, và đã quen v i r t nhi u b n bè m i. Nh ng trong tôi v n nh v hình nh v ngôi tr ng THPTBC Núi Thành; v nh ng ng i b n m t th i h c sinh; v nh ng ng i th y, ng i cô đã dìu d t tôi trong nh ng năm h c cu i c p ... Tôi luôn nh v nh ng k ni m th i áo tr ng h n nhiên mà tôi nghĩ tôi s không bao gi quên.

Ngày tôi còn h c l p 9, tôi đ c th y cô và gia đình khuyên: Hãy c g ng h c t p đ đ c đ vào tr ng công l p đ có đ c môi tr ng h c t p t t (và đ t n kém h n). Tôi cũng ý th c đ c đi u đó và tôi đã c g ng h c t p. Nh ng nh ng cám d c a xã h i đã làm tôi say mê h n v i c h c và k t qu là tôi thi tr t và ph i vào tr ng bán công.

Khi xem đi m v , tôi ch ng nói đ c gì. M tôi bi t chuy n nên r t bu n. B a c m tr a hôm đó ch ng ki n c nh ba m tôi r i n c m t mà lòng tôi n ng tr u. Lúc đó tôi th c s h i h n. Th i gian c a ba tháng hè trôi qua, tôi c p sách đ n tr ng - ngôi tr ng có th nói là không mong mu n - Tr ng THPT BC Núi Thành.

Ngày đầu tiên bước vào trường, tôi thấy sợ ngượng. Đó là một ngôi trường khang trang và vô cùng hiện đại. Nó hoàn toàn khác với những gì tôi nghĩ và nghe nói. Buổi học đầu tiên trôi qua càng khiến tôi thêm ngạc nhiên bởi những gì tôi chứng kiến và trải qua ngày hôm đó hoàn toàn ngược đời. Và đặc biệt hình như những cô chủ nhiệm tôi, khi tôi học lớp 10, ngược đời cô mà tôi xem như những mẹ thứ hai của mình.

Có cô, tôi cảm thấy yên tâm đến lạ. Những gì lên lớp, cô đã tận tình chỉ bảo, giúp đỡ cho tôi và các bạn. Buổi học đầu tiên cô dạy lớp là buổi học vui nhất mà có lẽ chúng tôi không bao giờ quên. Môn mà cô dạy là môn Tiếng Anh. Qua lời giới thiệu của buổi học đầu tiên tôi biết được cô đã lập gia đình và có một cô con gái 3 tuổi. Sau một tháng học, tôi được bầu làm lớp trưởng. Lúc được bầu làm lớp trưởng tôi không dám nhận vì tôi không biết mình phải làm gì bởi khi đi học đến giờ tôi chỉ chơi bao giờ làm xong danh sách. Đồng nghĩa biết được đi đó nên cô dạy viên tôi rất nhiệt u. Có cô kề bên hỗ trợ nên tôi mạnh dạn, tin hơn với chức trách mới. Khi làm lớp trưởng, tôi được tiếp xúc với cô nhiệt u hơn và sau một ít tiếp xúc tôi càng thêm quý cô. Thời gian thoải mái trôi, học kỳ I kết thúc. Bước vào học kỳ II chưa được bao lâu thì gia đình tôi xảy ra chuyện buồn. Chuyện buồn đó đã khiến học sinh không nhận việc học của tôi trên lớp. Kết quả học tập của tôi sa sút hơn. Lúc đó tôi đã có ý định nghỉ học. Một hôm, sau giờ dạy cô đã đến bên tôi và hỏi han. Khi biết được chuyện cô đã khuyên nhủ và dạy viên tôi rất nhiệt u, không hiểu sao tôi lại khóc, khóc mà tôi không thể nào kiềm được. Cô đã vỗ về an ủi tôi như một người thân. Từ đó trở đi tôi xem cô như những mẹ thứ hai của mình nên có chuyện vui buồn gì tôi đều chia sẻ với cô. Sau những lần như vậy tôi càng thêm kính trọng cô hơn. Và rồi năm lớp 10 cũng trôi qua. Lên 11 tôi được vào lớp chọn của trường nên không còn được cô chủ nhiệm nữa. Tuy nhiên tôi vẫn thường gặp cô trên con đường đến lớp. Tôi nhớ nhớ in có một hôm, giáo viên bộ môn Anh giảng dạy lớp tôi buồn chuyện đi xuất ngoại nên cô đã lên dạy thay. Buổi học hôm đó tôi học rất say mê và trong lòng tràn ngập niềm vui khó tả.

Đi với những người xung quanh, tôi là người già dặn, ngay cả cô nhìn tôi cũng vậy. Vì thế cô hay đùa rằng tôi khó mà có được người yêu. Vậy mà cuối năm 12 tôi thích một cô bạn. Khi thi tốt nghiệp xong, tôi đã đến người bạn gái yêu đến giờ thi và cô. Tôi nhớ lúc ấy cô vẽ rất nghệ thuật và đến dò tôi đi. Sau vài tháng nghỉ hè, tôi được nhận giấy báo trúng tuyển vào trường Cao Đẳng. Tôi vui đi mà chưa kịp nói với cô lại chào tạm biệt. Giờ đây, khi không còn được tiếp xúc gặp cô nữa mà tâm sự nữa, lòng tôi cảm thấy hụt hẫng và buồn, một nỗi buồn băng quai. Tôi thấy hình như một mất đi thế gì đó mà tôi rất quý.

Một mùa xuân nữa sắp về và chỉ còn vài ngày nữa là được về quê đón Tết cùng gia đình và tôi sẽ được gặp cô. Tôi mong thời gian trôi cho thật nhanh để tôi được về, được gặp cô để trò chuyện, tâm sự cho thoải mái lòng như mong. Trong tôi luôn thầm nghĩ: Cô ơi!